

OTTO FIŃSKI (FINKENSTEIN) (1898 – 1962)

Notka biograficzna

Jakub Otto Finkenstein urodził się 29 września 1898r. w Złoczowie. W późniejszych przekazach posługuje się jedynie imieniem Otto. Otto Finkenstein młodość spędził w Wiedniu, gdzie na stałe mieszkała jego matka. Na obszarze Galicji utrzymanie świadomości narodowej i przynależności do społeczności polskiej, było stosunkowo najłatwiejsze. Stąd należy przyjąć, że Otto Finkenstein w pełni czuł się Polakiem. O tym też świadczy jego udział w latach 1919 - 1920 w wojnie polsko - bolszewickiej, po zakończeniu której został zweryfikowany w stopniu porucznika artylerii i przeniesiony do rezerwy.

Następnie uzupełniał wykształcenie w Wiedniu na studiach pedagogicznych. Dalszą naukę kontynuował w Berlinie w Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego (Hochschule), którą ukończył w 1925r a od 1926r pracował tam jako asystent. Po powrocie do kraju w 1930r w Centralnym Instytucie Wychowania Fizycznego w Warszawie (późniejsza AWF). nostryfikował dyplom uczelni berlińskiej. Następnie pracował jako nauczyciel wychowania fizycznego w Sosnowcu do 1930 r, oraz w Łodzi do 1939 r.

W 1939 roku por. rez. Otto Finkenstein uczestniczył w kampanii wrześniowej. Walczył na Lubelszczyźnie w 5. PAL, na stanowisku dowódcy kolumny samochodowej dywizjonu artylerii lekkiej. Brał udział w Bitwie pod Kockiem. Po kapitulacji oddziałów polskich dostał się do niewoli niemieckiej 6.X.1939r w Woli Gułowskiej. Początkowo przetrzymywany był w Stalagu IXA Ziegenhein, gdzie otrzymał nr jeniecki 733/Stalag IXA, po czym przeniesiony został już do Oflagu IXB Wielburg. Następnie 25.V.1940r trafił do Oflagu XIA Osterode, by ostatecznie w dniu 31.VII 1940 r znaleźć się w Oflagu IIC Woldenberg.

W Woldenbergu por. Otto Finkenstein jako absolwent Szkoły Wyższej o specjalności wychowania fizycznego, od początku aktywnie włączył się w działalność Koła Sportu i Wychowania Fizycznego. Koło to, obok organizacji imprez sportowych, prowadziło szeroko zakrojoną działalność dydaktyczną w postaci wykładów na kursach nauczycielskich, kursów specjalistycznych itp. Szczególnie kursy z zakresu masażu i automasażu regeneracyjnego były specjalnością por. Otto Finkensteina. Miał znakomite przedwojenne przygotowanie teoretyczne w tym zakresie, był też cenionym i świetnym wykładowcą. Absolwenci tych kursów zasilali później szeregi organizatorów całego życia sportowego w Oflagu. Ogółem kursy masażu i automasażu ukończyło ok. 700 jeńców. Dzięki tak licznej kadrze udało się od 1944r. wprowadzić w Oflagu w pełni profesjonalną gimnastykę rehabilitacyjną, gdyż urazowość wśród uprawiających sport była duża. A to głównie z racji ogólnego wycieńczenia organizmów, jak również jakości żywienia. Po wyzwoleniu absolwenci tych kursów wyposażeni w honorowane w Polsce Ludowej dyplomy, znakomicie wypełnili ogromne braki w służbie zdrowia.

W dniu 25 stycznia 1945r por. Otto Finkenstein wraz z ok. 3000 jeńcami został ewakuowany na zachód. Wolność odzyskał dnia 30 stycznia 1945r. w majątku Deetz (obecnie Dziedzice). Wolność niestety okupioną śmiercią 30 kolegów, którzy zginęli w potyczce zbrojnej w chwili odbijania ich od Niemców, przez czołgi radzieckie.

Po powrocie do kraju osiadł w Warszawie, przyjmując nazwisko Fiński. Wstąpił do Ludowego Wojska Polskiego. W lutym 1948r, już jako płk LWP został Szefem Sztabu nowo powołanej organizacji „Służba Polsce”. Była to organizacja o charakterze paramilitarnym, utworzona na wzór wojskowy dla młodzieży w wieku 16 – 21 lat. Podstawowym celem tej organizacji było włączenie się w odbudowę kraju ze zniszczeń wojennych - głównie Warszawy.

Otto Fiński działał też aktywnie w Polskim Komitecie Olimpijskim będąc jego V-ce Prezesem. W latach 1948 – 1962 pełnił funkcję Prezesa Polskiego Związku Szermierczego. Był też szefem Sekcji Szermierczej WKS Legia Warszawa. Śmiało można przyjąć, że to pod jego kuratelą rozpoczął swoją wspaniałą karierę sportową Jerzy Pawłowski, późniejszy szermierz wszechczasów. Jerzy Pawłowski bardzo ciepło wypowiada się o swoim Prezesie Otto Fińskim w książce „Trud olimpijskiego złota” wydanej w 1973r, czyli już po śmierci Otto Fińskiego.

Równolegle mgr Otto Fiński pracował naukowo w Akademii Wychowania Fizycznego, kierując w latach 1953-1956 Pracownią Teorii Sportu w Zakładzie Wychowania Fizycznego, wchodzącego w skład Instytutu Naukowego Kultury Fizycznej (INKF), przy Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie. Jego pracownicy prowadzili badania w zakresie ogólnej sprawności fizycznej zawodników boksu, kolarstwa, koszykówki, strzelectwa, pływania, lekkoatletyki i szermierki. W tym czasie zaczął tworzyć wraz z najbliższymi współpracownikami Tadeuszem Ulatowskim, Janem Jaworskim i Pawłem Rotkiewiczem nową dyscyplinę badawczą - Teorię Sportu, która skupiała się głównie wokół problemów metodyki treningu oraz techniki i taktyki walki sportowej.

W latach 1956-1962 już jako docent Otto Fiński kierował pracami Samodzielnej Pracowni Teorii Sportu, przy już samodzielnym Instytucie Naukowym Kultury Fizycznej, której nadrzędnym celem było rozwijanie szerokiej współpracy z innymi instytutami naukowymi, a szczególnie z uczelniami wychowania fizycznego w kraju i za granicą.

Otto Fiński jako jeden z przedstawicieli najstarszego pokolenia wykładowców – praktyków wraz ze swoim przyjacielem Kazimierzem Laskowskim (współwięźniem Oflagu IIC Woldenberg), Feliksem Stammem (słynnym trenerem boksu Papa Stammem), Władysławem Dobrowolskim i Janem Fazanowiczem, stworzyli trzon tzw. Bielańskiej Szkoły Trenerskiej, których cechowała dogłębna znajomość sportu, oddanie wybranej dyscyplinie sportu, stałe doskonalenie kunsztu trenerskiego, przestrzeganie zasad treningu, usprawnienie metodyki treningu, wzbogacanie środków treningowych i systematyczność pracy. Wypracowane wtedy przez tą nieformalną Bielańską Szkołę Trenerską zasady, mają charakter uniwersalny i w wielu obszarach są aktualne do dziś. Otto Fiński był też gorącym propagatorem treningu obwodowego (dzisiejszy Crossfit), składającego się z wielu różnych ćwiczeń. Trening ten

polegał na wykonywaniu ćwiczenia w obrębie danej jednostki czasowej lub ilości powtórzeń, by następnie przejść się do następnego ćwiczenia.

Należy też wspomnieć, o innej pasji Otto Fińskiego, którą tak świetnie uaktywnił i rozwinął podczas pobytu w obozie jenieckim w Woldenbergu, a mianowicie o masażu sportowym. Dalej z powodzeniem działał na tym polu. W wielu czasopismach sportowych ukazywały się Jego artykuły propagujące idee i korzyści płynące z masażu sportowego, dzieląc go na masaż treningowy przed sezonem, masaż rozgrzewkowy przed zawodami, masaż wysiłkowy w przerwie zawodów, oraz masaż po zawodach (po treningu). W uznaniu zasług Otto Fińskiego dla rozwoju idei masażu Klub „Ludzie Masażu” nadał Mu tytuł: „Historycznego Członka Klubu Masażu” – nr karty członkowskiej 031/KLM/P/H/2015.

W latach 1957-1962 Otto Fiński był też członkiem Komitetu Redakcyjnego czasopisma - rocznika „Wychowanie Fizyczne i Sport”, które było związane z samodzielnym Instytutem Naukowym Kultury Fizycznej w Warszawie. Przewodnią ideą powołania czasopisma było skupienie wokół pisma zespołu specjalistów w dziedzinie szeroko pojmowanej kultury fizycznej, jej aspektów humanistycznych i biologicznych.

Otto Fiński zmarł 19 stycznia 1962r w Warszawie

W uznaniu ogromnych zasług Otto Fińskiego dla rozwoju szermierki w Polsce w latach 1962 - 1990 organizowany był w różnych miastach w Polsce doroczny Międzynarodowy Turniej Szermierczy w Szabli o tzw. Szablę Wołodyjowskiego, będący jednocześnie Memoriałem im. Otto Fińskiego. Były to zawody szermiercze najwyższej rangi, zaliczane do cyklu międzynarodowych zawodów o Puchar Świata.

Opracował Dariusz Stawicki, członek Zarządu Stowarzyszenia Woldenberczyków na podstawie:

1. *Kroniki Pracy Koła Wychowawców WF, spisanej w obozie w latach 1940-1944 przez sekretarza Koła ppor. Tadeusza Jakubowskiego nr 266 IIC (Oryginał w zbiorach Muzeum Sportu i Turystyki w W-wie).*
2. *„Mała Encyklopedia Sportu - cz1” - Wyd. Sport i Turystyka - 1984r*
3. www.wikipedia.pl
4. www.leksykonmasazu.pl 2015
5. *Leszek Magiera 2015 - „Leksykon masażu i terminów komplementarnych”. Wyd. - Bio-Styl, Kraków.*
6. *Jerzy Pawłowski 1973 - „Trud Olimpijskiego złota”.*
7. *Źródło foto: www.absolwenci-awf-warszawa.pl*
8. *CMJW w Łambinowicach - info. WAsT (sygn. 5004, 5044, 5305, 5472, 5479).*